

[Hans Thyge Jacobsen.]

tvivl om, hvorvidt der eksisterer en generel ret for alle til at gå ind og overvære undervisningen i vore skoler. Ja, det gør der måske ikke rent juridisk, men ude i livets virkelighed er det sådan, at enhver fornuftig lærer — og det store flertal af degnene her i landet er dog heldigvis fornuftige mennesker, også det ærede medlem hr. Svend Jørgensen, når han ikke lige skal diskutere med mig — betragter alle mennesker som velkomne til at overvære undervisningen, det glæder læreren sig over, og jeg skal også nok få adgang til de skoler, i hvis nærhed jeg bor, og hvor jeg har børn, for jeg ved, jeg er velkommen.

Men jeg taler her om to ting. For det første, at man her vil give mig som embedsmand en fuldstændig idiotisk funktion. Som embedsmand, står der i § 16, har jeg „ret til at overvære“ — ja, hvad vil det sige? Hvad skal jeg gøre med det? Hvis læreren altså står og lærer muhamedanisme, eller hvad han nu kan finde på, hvad skal jeg så gøre ved det? Det hjælper ikke, at jeg overværer det. Derfor bliver han ved med at være muhamedaner. Hvad hjælper det, at jeg sidder og hører på? Det ærede medlem må undskylde mig, jeg synes ærlig talt ikke, at den danske rigsdag kan være bekendt at vedtage denne paragraf, for det er vrøvl.

Det andet, jeg har villet gøre opmærksom på, er, at partiet venstre kan ikke komme udenom sit medansvar for, at nu klippes det sidste lille bånd mellem kirke og skole over, ved at det ærede medlem hr. Arnth Jensen henviser til, at en kommission har anbefalet det, og at der i den sidder også en repræsentant for præstestanden. Om så selve paven i Rom havde siddet i den kommission, agter jeg at protestere mod det, der sker her.

Formanden: Ordet „vrøvl“ kunne måske have været undgået.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft, at min bemærkning var udtrykkelig knyttet til hendes egne ord. Det ærede medlem talte om, at disse ændringsforslag var forbedringer, og når først det ærede medlem har sagt det fra talerstolen, kan det ikke være urimeligt, at jeg siger, at så bliver præsentationen af kommissionens forslag en billig demonstration. Hvis det ærede medlem havde stået her og raset mod ændringsforslagene, havde sagt, de var ingenting værd, så havde jeg

slet ikke gjort bemærkningen, for så var det udtryk for, at det ærede medlem mente, disse ændringsforslag skulle fejles af bordet. Det var derfor det ærede medlem selv, der med sin bemærkning gjorde det fuldkommen berettiget for mig at sige, at når det ærede medlem ser sådan på det, bliver præsentationen af kommissionens forslag en billig demonstration.

Så vil jeg desuden sige med hensyn til det udtryk, som bruges fra kommunistisk side, om noget med grundlovmæssig ret, at det har intet som helst på sig. Disse udvalg vælges, som udvalg altid har været valgt i denne rigsdag. At det ærede medlems parti ikke har tilstrækkeligt med medlemmer og ikke er i den stilling, at nogen af os forærer dem et mandat, det har da ikke noget med grundloven at gøre.

Til det ærede medlem hr. Svend Jørgensen vil jeg sige, at det er jo uregtigt af ham, når han vil gøre det til, at jeg har tillagt amtsskolekonsulenten ansvaret alene. Det har jeg ikke. Jeg er ganske klar over, at sognerådet i Lumby, som samtidig var skolekommission, naturligvis har hele hovedansvaret for konflikten. Det har jeg været klar over hele tiden og aldrig lagt skjul på. Men det punkt, hvor amtsskolekonsulenten kom ind, det var, da han overfor direktionen og ministeriet skulle udtale sig vedrørende lærer Hansens eget andragende om afsked. Der kommer amtsskolekonsulentens ansvar ind. Og dér tog han det på den måde, at han rådede til — og det skrev han både til direktionen og til os —, at lærer Hansen fik sin afsked. Så må jeg vel nok sige, at det er et temmelig stærkt stykke, at den mand, der, da han havde sit ansvar for sagen, tilskyndede myndighederne til at give lærer Hansen hans afsked, bagefter stiller sig op i den temmelig billige position at være den, der angriber, at afskedigelsen finder sted. Det er det, jeg har angrebet.

Inger Gautier Schmit: Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen siger: Hvad kan det nytte, at jeg sidder og hører på undervisningen? Ja, det kan jo i hvert fald hjælpe til, at de vordende konfirmander ved, hvordan deres sognepræst ser ud, og føler sig noget mere fortrolig med ham, end når de første gang ser ham ved den første konfirmationstime.

Men jeg skal ikke gå så meget ind på dette emne, jeg vil bare holde mig til præsternes ansvar overfor § 12.

Dér har den nulevende præstestand, synes jeg, forskertset en adgang, de havde,